

РЕШЕНИЕ

№ 23804

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5086** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл.ДОПК, вр. с чл. 9б от ЗМДТ.

Производството е образувано след отмяна на Решение № 23660/15.11.2024 г. по адм.д. № 4089/2024 г. на АССГ, I-во отд. , 9-ти с-в с Решение № 4342/28.04.2025 г. по адм.д. № 1678/2025 г. на ВАС, Осмо отделение и делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело. Конкретно са дадени указания за произнасяне по съществуващото на спора, доколкото с отмененото решение АССГ е обявил обжалвания ревизионен акт за нищожен.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното:

Производството по делото е образувано по жалба на „Ф.А.Ф. Р. Е. 2007“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. гр.С., [улица], ет. 3, ап. 8 срещу Ревизионен акт № СФД23-РД-77-220/20.12.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р.- главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № С.-РД28-10/15.03.2024 година на Кмет на Столична община, с който са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година в общ размер на 37 185,48 лева главница и лихви. По-конкретно, за ДНИ са определени 4 776,15 лв. главница и 1 704,86 лв. лихва и за ТБО са определени 22 212,24 лв. главница и 8 492,86 лв. лихва.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се, при издаването му са допуснати съществени нарушения на материалния закон, като при издаването му органите по приходите са приели, че декларираните стойности са такива през 2010 и неправилно са определили и взели предвид декларираната отчетна стойност, като не са взели

предвид начислената амортизация, и не е определена стойността на имотите по правилата и по реда на чл.17 от ЗМДТ. Посочва се още, че неправилно са установени и задълженията за ТБО. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата - Кмет на Столична община, я оспорва и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със Заповед № от 01.11.2017 година на Кмет на Столична [община] К. е назначен на длъжността- Началник отдел“ Ревизионен контрол към Дирекция“ Ревизии и събиране на вземания“ при СО считано от датата на заемане на длъжността- 07.11.2017 година.

С Разпореждане от 13.11.2017 година Директор на Дирекция „ Ревизии и събиране на вземания“ при СО на основание чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК определил Е. К. К. – на длъжност- Началник отдел в Отдел“ Ревизионен контрол“ към Дирекция „ Ревизии и събиране на вземания“ да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване задълженията за местни данъци и ТБО и Такса за технически услуги съгласно ЗМДТ, посочил в случай на отсъствие на Е. К. К. функциите му да ес изпълняват от В. М. П.- на длъжност- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол“.

Със Заповед от 03.1.2020 година на Кмет на СО М. Г. М. е преназначен на длъжността- Директор на Дирекция “ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмета на СО Е. К. К. е преназначен на длъжността- Началник отдел „ Ревизии и събиране на вземания , Дирекция „ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година

С Разпореждане от 16.01.2020 година Директор на Дирекция „ Общински приходи“ определил Е. К. К. на длъжност- Началник отдел в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване задълженията за местни данъци и местни такси, и определил негов заместник при отсъствие – В. М. П..

Със Заповед № СОА 20- РД-09-1362/14.02.2020 година Кмет на СО определил служители от състава на СО в Дирекция „Общински приходи“ при СО, които да извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, които имат правата и задълженията на органи по приходите в производствата по чл.4,ал.3 и чл.9б от ЗМДТ.

Със Заповед от 15.09.2021 година на Кмет на СО Т. М. Р. е назначена на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция„ Общински приходи“ считано от датата на връчване на Заповедта до завръщане на титуляра И. В. И., а Заповедта е връчена на служителя на дата 16.09.2021 година .

Със Заповед от 31.03.2022 година на Кмет на Столична [община] Р. е преназначена от длъжността- Главен инспектор в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания“ по заместване на И. В. И. на длъжност- Главен инспектор , отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ по заместване на И. Д. Х. считано от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед от 21.11.2022 година на Кмет на СО Койка Д. Б. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор в отдел „ Ревизии и събирана на вземания“ в Дирекция“ Общински приходи“ считано от 01.12.2022 година.

Със Заповед от 30.11.2022 година Т. М. Р. е преназначена от длъжността- Главен инспектор по приходите по заместване на И. Д. Х. на длъжност- Главен инспектор Отдел “ Ревизии и събиране на вземания“ по заместване на М. Б. С. / продължителен отпуск за отглеждане на дете/ считано от 01.12.2022 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 24.07.2023 година Е. К. К. на длъжност- Началник отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ възложил да бъде извършена ревизия на „ Ф.А.Ф. Риъл Естейт 2007 година“ ООД, определил състава на ревизиращия екип- Т. М. Р. на длъжност- Главен инспектор- ръководител на ревизията и Койка Д. Б. на длъжност- Главен инспектор , обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди - ДНИ- за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година и ТБО за периода 01.01.2018 година-31.12.2022 година, срока, в който следва да завърши ревизията – до три месеца .

Заповедта е връчена по реда на чл.32 от ДОПК.

С Трудов договор от 22.08.2023 година Т. М. Р. е назначена на длъжността- Инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“ със срок на изпитване в полза на работодателя 6 месеца след датата на заемане на длъжността.

С Допълнително споразумение към Трудов договор № С.-РД-15-3343/20.09.2023 година служителят Т. М. Р. считано от 01.10.2023 година е преназначена от длъжност- Инспектор в Отдел “Ревизии и събиране на вземания“ на длъжност- Старши инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция „ Общински приходи“.

На 10.11.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращи екип съставили РД № СФД23-ТД-26-5865, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него. РД е връчен по реда на чл.32 от ДОПК на жалбоподателя на 05.12.2023 година.

На 22.12.2023 година дружеството жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изложило несъгласието си с предложението за установяване.

На 20.12.2023 година Е. К. К. на длъжност- Началник отдел, орган възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност- Старши инспектор и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № СФД23-РД-77-220, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 10.01.2024 година/ видно от разписката , неразделна част от РА приложена на лист 20 от Приложение № 1.

На 31.01.2024 година дружеството жалбоподател подало жалба срещу издадения РА до Кмет на Столична община, а последният с Решение № С.-Рд-28-10/15.03.2024 година потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 27.03.2024 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства , описани в 2 броя папки приложения.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК, като взе предвид гореизложеното, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в срокът по чл. 114, ал. 4 от ДОПК за завършване на ревизията, след надлежното му удължаване по реда на чл. 114, ал. 2 от ДОПК. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект. Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от

служители на общинската администрация по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по аргумент от разпоредбата на чл.4,ла.1 от ЗМДТ.От своя страна,съгласно чл.4,ал.3 от ЗМДТ,в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители.Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл.4,ал.5 от ЗМДТ,кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. Следва да се посочи, чевъпросът за валидността на процесния РА е решен с отменителното решение на ВАС.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

Както се посочи по-горе, с процесния ревизионен акт № СФД23-РД-77-220/20.12.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р.- главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № С.-РД28-10/15.03.2024 година на Кмет на Столична община, с който са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година в общ размер на 37 185,48 лева главница и лихви. По-конкретно, за ДНИ са определени 4 776,15 лв. главница и 1 704,86 лв. лихва и за ТБО са определени 22 212,24 лв. главница и 8 492,86 лв. лихва. Вземанията са установени във връзка със собствените на жалбоподателя два поземлени имота – ПИ с идентификатор № 68134.1503.751 и ПИ с идентификатор № 68134.1503.778, находящи се в Столична община, р-н „Искър“, кв. 9. Безспорно е, че имотите са собствени на жалбоподателя по покупка по н.а. № 18, том V, рег. № 3913, дело № 791/19.12.2007 г. и по н.а. № 19, том V, рег. № 3914, дело № 792/19.12.2007 г.

По ДНИ:

Правилно ревизиращите органи за приели, че във връзка с поземлените имоти жалбоподателят има качеството на данъчно задължено лице за ДНИ по чл. 11, ал. 1 във вр. чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. Правилно данъчните органи вземат предвид, че съгласно чл. 19 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. Съгласно чл. 21 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Отчетната стойност, съгласно §1, т. 17 от ДРЗМДТ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Видно от материалите по делото е, че жалбоподателят декларира процесните поземлени имоти отчетна стойност от 509 454,59 лв. При тези данни, правилно данъчните органи са приели тази отчетна стойност, като основа за ДНИ и ТБО. Правилно задълженията а ДНИ са определени по реда на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, като е направена съпоставка между данъчната оценка и отчетната стойност по счетоводни данни, въз основа на което е определена отчетната стойност, по декларирани от жалбоподателя данни, като основа за облагане. Този подход съдът приема като правилен и като се основава на приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 128-136/, в която вещото лице предлага същия алгуритъм на изчисления на данъчната основа. Вещоот лица изключително детайлно и последователно изчислява основата, съобразявайки релевантните правни норми, взема предвид и обстоятелството, че за процесните ПИ – земя, не се начисляват амортизации и обезценка.

В този част жалбата е неоснователна.

По ТБО:

Правилно ревизиращите органи за приели, че във връзка с поземлените имоти жалбоподателят

има качеството на данъчно задължено лице за ТБО по чл. 64 във вр. чл. 11 от ЗМДТ. Данъчните органи вземат предвид, че съгласно заповеди №№ С.-РД09-958/30.10.2017 г. , С.-РД09-1210/30.10.2018 г. , С.-РД09-1478/31.10.2019 г. , С.-РД09-2746/30.10.2020 г. и С.-РД09-1444/29.10.2021 г. за р-н Искър, за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на СО, за 2018 г. и 2019 г. , процесните недвижими имоти попадат в границите на района, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, а за ревизираните периоди 2020 г. , 2021 г. и 2022 г. за тези имоти не е имало възможност да бъдат обслужвани от дружествата, сключили договор със СО за извършване на услугата сметосъбиране и сметоизвозване. Предвид това, за периодите 2018 г. , 2019 г. и 2020 г. ТБО е определена на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, а за 2021 г. и 2022 г. не е начислявана такса на основание чл. 26, ал. 1, т. 1 от НОАМТЦУПСО за компонента „сметосъбиране и транспортиране на битови отпадъци“. Съдът приема, че това е неправилно, като приема заключението на приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 138-146/, с поред която и за периодите 2018 г. , 2019 г. и 2020 г. процесните два ПИ са били включени в списъка на имотите, за които няма да има възможност да бъдат обслужвани от дружествата, сключили договор със СО за извършване на услугата сметосъбиране и сметоизвозване. Вещото лице посочва, че поради използването на неактуален картен материал, за този период, в списъка на необслужваните имоти по заповедите на кмета на СО, е бил включен имот с пл. № 175, площта на който включва в себе си процесните два имота, които са получили горечитираните си идентификатори след делба на ПИ с пл. № 175. При съставянето на констативния акт и на обжалвания РА, този факт не е бил отчете от данъчните органи.

По-нататък, правилно данъчните органи посочват, че доставянето на услугите за ТБО следва да бъде реално извършено и доказано, за да се начисли таксата. Правилно се взема предвид, че съгласно чл. 62 от ЗМДТ ТБО е съвкупност от три различни услуги: сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци. Трите услуги имат различно предназначение и заплащането на таксата за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

За да възникне задължението за такса за сметосъбиране и сметоизвозване е необходимо да са изпълнени едновременно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедт на клета по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ; имотът да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размерът на таксата за услугата; услугата да е фактически предоставяна. Това по делото не се установи предвид изложеното по-горе относно заключението по СТЕ, поради което жалбата в тази част – частта по определяне на ТБО за предоставена услуга сметосъбиране и сметоизвозване, е основателна.

За да възникне задължението за такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване е необходимо да са изпълнени едновременно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; общинският съвет да е определил размерът на таксата за услугата; услугата да е фактически предоставяна. Съдът приема заключението на приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 138-146/, според което в района на процесните собствени на жалбоподателя два ПИ има територии за обществено ползване – улици и тротоари. Съдът приема това, въпреки, че вещото лице посочва, че имотите на жалбоподателя не се свързват с изградена пътна мрежа с почистваните места за обществено ползване и че са на съответно отстояние от имотите на жалбоподателя. Съдът приема, че услугата е

предоставяна в района на процесните имоти, в административния квартал на нахождението им, поради което следва да се заплати. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че услугата фактически не е предоставяна, доколкото съдът приема доказателствената тежест на представените по делото договори с изпълнители, протоколи за извършени услуги, фактури и банкови преводи на възнаграждения за извършени услуги. Също така, вещото лице по приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 138-146/ дава заключение за реално извършени услуги на база непосредствен оглед на района. Ето защо, жалбата в тази част – частта по определяне на ТБО за предоставена услуга поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, е неоснователна.

За да възникне задължението за такса за ползване на депо за битови отпадъци е необходимо да са изпълнени едновременно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; общинският съвет да е определил размерът на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. В потвърждаващото РА административно решение се цитира правилно чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ в редакцията до 2019 г. , според която, такса за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организирала събиране и извозване на битови отпадъци. Съдът приема, че този принцип се запазва и в последващата редакция на нормата, доколкото тя предвижда такса за съответната услуга, като посочва общо – услуги по чл. 62 от ЗМДТ, без да предвижда някаква кумулация. В този смисъл, правилен е изводът на данъчните органи, че за тази услуга не се изследва конкретно доставяне на задълженото лице, а характерът ѝ е такъв, че се изследва просто наличието ѝ. В този смисъл, правилно в потвърждаващото РА административно решение се цитира правилно чл. 71, т. 3 от ЗМДТ, който посочва, че такса не се дължи само ако общината няма депо или друго съоръжение, какъвто не е настоящият случай за СО. Ето защо, жалбата в тази част – частта по определяне на ТБО за предоставена услуга ползване на депо за битови отпадъци, е неоснователна.

В заключение следва да се посочи, че е безспорно, че размерът на ТБО за процесните периоди правилно е определен съгласно решение № 793/21.12.2017 г. за 2018 г. , решение № 857/20.12.2018 г. за 2019 г. , решение № 52/30.12.2019 г. за 2020 г. решение № 626/17.12.2020 г. за 2021 г. и решение № 809/16.12.2021 г. за 2022 г. на Столичен общински съвет за приемане и одобряване на размера на такса битови отпадъци за жилищни и нежилищни имоти на предприятия и граждани за ревизираните години.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят 795,59 лв. деловодни разноски /разноските са за първото разглеждане на делото от АССГ, за производството пред ВАС и за второто разглеждане на делото от АССГ, които възлизат общо на 7 650 лв. , като се взема

предвид, че жалбата се уважава за сумата от 3 867,28 лв. – главница и лихви за ТБО за услугата сметосъбиране и сметоизвозване за целия процесен период/.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят 4 032 лв. деловодни разноски /разноските са за първото разглеждане на делото от АССГ, за производството пред ВАС и за второто разглеждане на делото от АССГ, които възлизат на общо 3 x 1 500 лв. възнаграждения за юрисконсулт, като се взема предвид, че жалбата се отхвърля за сумата от 33 318,20 лв. – главница и лихви за ДНИ и ТБО за услугите поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци за целия процесен период/.

Прилагайки чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, съдът взема предвид константната практика на ВАС, основана на Решение от 23 ноември 2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на СЕС относно приложението на чл. 101 § 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, пар. 3 ДЕС и с Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977, че адвокатското възнаграждение може да бъде намалено под минимумите на чл. 36 от ЗАдв във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. , когато определеният размер на възнаграждението е прекомерен съобразно фактическата и правна сложност на делото. Настоящото дело е с определена немалка фактическа и правна сложност /5 тома, няколко различни експертизи и множество съдебни заседания/. Минималното адвокатско възнаграждение по цитираната наредба възлиза на 3 624,83 лв. , което съдът намалява до 1 500 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ , по жалба на „Ф.А.Ф. Р. Е. 2007“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. гр.С., [улица], ет. 3, ап. 8, Ревизионен акт № СФД23-РД-77-220/20.12.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р.- главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № С.-РД28-10/15.03.2024 година на Кмет на Столична община, в частта, с която е определена ТБО и лихви за услугата сметосъбиране и сметоизвозване за целия процесен период 01.01.2018 г. – 31.12.2022 г. , като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата изцяло в останалата част.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на жалбоподателя „Ф.А.Ф. Р. Е. 2007“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. гр.С., [улица], ет. 3, ап. 8, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 795,59 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА жалбоподателя „Ф.А.Ф. Р. Е. 2007“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. гр.С., [улица], ет. 3, ап. 8 да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 4 032 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

